

[Statsministeren.]

ønsket et nøje Samarbejde, men at dette var blevet afvist fra vor Side. Her synes jeg, det vilde have været rigtigt, om det ærede Medlem havde oplyst, at vi fra vor Side stillede som Betingelse for Samarbejde, at det maatte ske efter den rimelige Formel, at man enes om at fremme det, man er enig om, og lader det ligge, som man ikke er enig om. Men desværre kunde det konservative Folkeparti ikke gaa ind paa denne Betingelse.

Jeg skal i øvrigt slet ikke komme ind paa hele denne Udvikling, for det forekommer mig ikke, at den vedkommer det foreliggende Spørgsmaal. Jeg har henstillet, og jeg tillader mig nu at gentage denne Henstilling — ikke for Ministeriets Skyld, men for Landets Skyld og for Erhvervslivets Skyld —, at der hurtigst muligt tilvejebringes Klarhed over dette vigtige fundamentale Spørgsmaal. Der ligger her paa Folketingets Bord Toldforslag fra to store Partier, der tilsammen udgør et meget stort Flertal i Folketinget; men der er ikke Enighed, mig bekendt, mellem de to Partier. Jeg tror, det er ønskeligt, at denne Klarhed tilvejebringes. Jeg havde ikke ventet, at det skulde ske her ved Finanslovdebatten. Jeg havde ventet og venter fremdeles, at det maa ske ved Handling. Det er paa den Maade, det maa ske, og jeg henstiller paa ny til de to Partier, at de vil tage denne Henstilling op til Overvejelse, ikke for min Skyld, men for de store Interessers Skyld, der knytter sig til hele dette Spørgsmaal.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg skal jeg kun bemærke, at han søgte at stille det ærede Medlem Hr. Korsgaards Tale op imod Taler, som er holdt af andre ærede Medlemmer i mit Parti, og ogsaa overfor Taler, jeg har holdt. Jeg tror, man skal være overordentlig varsom med sligt, for hvis jeg vilde gennemgaa Arsenallet af Taler, som det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen har holdt, og som det ærede Medlem Hr. Tange og andre ærede Medlemmer indenfor Venstre har holdt, saa kunde det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg og jeg jo diskutere længe. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har stillet sig paa den Resolutions og den Politiks Grund, som hele det konservative Folkeparti er gaaet ind for. Naar det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg saa stillede en Udtalelse af mig om, at Told kan købes for dyrt, op overfor andre ærede Medlemmers, saa tror jeg, det er en Udtalelse, som samtlige Medlemmer af det konservative

Parti kan underskrive, hvilket ogsaa den Diskussion, der førtes i sidste Samling, viste. Det ærede Medlem Hr. Stauning har jo ganske Ret i, at naar der ikke paa dette Omraade blev noget Resultat ud af sidste Samling, var det, fordi de to Partier ikke var enige i dette Spørgsmaal, fordi man fra den ene Side stillede Betingelser, eller fordi man gjorde det fra den anden Side, hvordan man nu vil tage det. Som sagt, det var, fordi de to Partier ikke var enige. Derfor kunde mit Svar til det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg og til den højtærede Statsminister, som paa en saa ostentativ Maade i Dag rejste Kravet om Klarhed, jo ikke være noget som helst andet end en Henvisning til vor Politik og vort Landsraadmødes Udtalelse.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard skal jeg ogsaa sige, at paa ganske samme Maade, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard talte om, hvordan det radikale Venstres Politik havde udfoldet sig i forrige Samling og i denne, og hvordan man kun skulde tage Hensyn til den rent saglige Stilling, som det radikale Venstre havde indtaget, behøver det ærede Medlem Hr. Dahlgaard aldeles ikke at filosofere hverken over det ene eller det andet med Hensyn til mit Parti, saa lidt som han ønsker, at andre skal gøre det med Hensyn til hans eget. Vi vil føre nøjagtig den samme saglige Politik i denne Samling som i forrige.

Den højtærede Statsminister sagde, at han havde kun fremsat en Henstilling, og sagde endvidere, at det ærede Medlem Hr. Stauning og jeg havde misforstaaet Situationen. Saa kommer det jo an paa, hvis Fejlen er, om det er min Fejl, at jeg har misforstaaet Henstillingen, eller om det er den højtærede Statsministers. Jeg pegede paa, at man i Venstrepresen havde forberedt gennem Artikler, at der skulde skaffes Klarhed, som man sagde, og jeg tror jo ogsaa, at man i Almindelighed tør sige, at den højtærede Statsministers Tale opfattedes noget anderledes. Hertil skal jeg imidlertid kun svare, at der er jo truet med et langt Nattemøde, men det ser jo ud til, at det gaar bedre, end man skulde vente efter Truselen; at der saa har været nogle Timers Debat om dette Spørgsmaal, hvor vi altsaa har misforstaaet hinanden, det kan vel endelig ikke gøre saa meget. Jeg takker i øvrigt Statsministeren for og er overordentlig tilfreds med, at han sagde, der kun var fremsat en Henstilling. Saa er jeg altsaa klar over, at i hele Venstrepresen lyder det i Morgen og paa Mandag: Statsministeren fremsatte aldeles ikke noget Krav om Klar-